

CODUL DE CONDUITĂ APROBAT DE GRUPUL DE COORDONATORI PENTRU DIRECTIVA 2005/36/CE PRIVIND RECUNOAȘTEREA CALIFICĂRILOR PROFESIONALE ¹

PRACTICI ADMINISTRATIVE NAȚIONALE CARE INTRĂ SUB INCIDENȚA DIRECTIVEI 2005/36/CE

Clauza de excludere a răspunderii: prezentul cod nu reprezintă un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic. Totuși, se bazează pe Directiva 2005/36/CE și pe Tratatul CE, așa cum acestea sunt interpretate de jurisprudența Curții de Justiție a CE. Reclamațiile depuse privind nerespectarea dispozițiilor stipulate de prezentul cod de către autoritățile competente sunt, prin urmare, analizate din perspectiva temeiului juridic menționat anterior

---

¹ Jurnalul Oficial al Uniunii Europene – L 255, 30.9.2005

I. INFORMAȚII

	1. Informarea migrantului, în momentul plecării, de către punctul de contact din statul membru de origine
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p><u>Migrantul primește informațiile și/sau documentele din coloana B, plus:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) adresa la care poate fi găsit ghidul național pentru directivă elaborat de statul membru gazdă, precum și de alte state membre² (e-mail, pagină web etc.); la cerere, trebuie să se elibereze un exemplar tipărit; (b) adresa paginii de web a EURES³ și a consilierilor EURES care pot furniza informații suplimentare în statul membru gazdă (de exemplu, privind disponibilitatea locurilor de muncă sau asigurările sociale); (c) [informațiile de contact ale punctului unic de contact adecvat, în scopul finalizării procedurilor în momentul punerii în aplicare a directivei privind serviciile]⁴; (d) la cerere, migrantul este informat dacă profesia pe care intenționează să o exercite în statul membru gazdă este reglementată în acest stat membru; pentru profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul I din directivă, migrantul este informat cu privire la nivelul la care calificarea din statul membru gazdă este clasificată în temeiul articolului 11 din directivă; (e) la cerere, migrantul care dorește să presteze un serviciu în alt stat membru este informat cu privire la obligativitatea depunerii unei declarații și primește lista cu profesiile care se supun controlului calificărilor sau i se comunică adresa unde lista respectivă poate fi consultată; (f) informații privind modul în care poate obține o listă cu traducătorii autorizați din statul membru de origine, în cazul în care o asemenea listă există și dacă este cazul (a se vedea punctul 6).
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p><u>Migrantul primește următoarele informații și/sau documente:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) numele, adresa, numărul de telefon, numărul de fax, adresa de e-mail și adresa paginii de web, dacă există, ale punctului de contact din statul membru gazdă; (b) adresa paginii de web a DG Piața Internă și Servicii din cadrul Comisiei Europene⁵ cu mențiunea că următoarele documente sunt disponibile pe această pagină de web: Directiva 2005/36/CE, ghidul utilizatorului, codul de conduită, baza de date privind profesiile reglementate⁶; la cerere, se eliberează câte un

² Ghiduri disponibile pentru Italia și Suedia

³ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=en>

⁴ Operațional atunci când un punct unic de contact este înființat într-un stat membru

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm

	<p>exemplar tipărit din directivă, ghidul utilizatorului și codul de conduită; la cerere, se eliberează câte un exemplar tipărit al extrasului corespunzător din baza de date privind profesiile reglementate;</p> <p>(c) migrantul este informat cu privire la nivelul la care este clasificată calificarea sa, în temeiul articolului 11 din directivă;</p> <p>(d) numele, adresa, numărul de telefon, numărul de fax, adresa de e-mail și pagina de web ale autorităților naționale competente, care emit certificatele menționate în directivă, și în special, cele cu privire la calificările care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul titlului III, capitolul III și care îndeplinesc condițiile minime de formare, așa-numitul „certificat de conformitate” (anexa VII punctul 2); certificatul care atestă că formarea este reglementată; atestarea experienței profesionale pentru profesiile acoperite de titlul III, capitolul II; atestarea experienței profesionale [articolul 3 alineatul (3) și anexa VII punctul 1 litera (c)]; dacă este cazul, documentele care atestă caracterul onorabil sau moral, absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzice exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală [anexa VII punctul 1 litera (d)] și dovada inexistenței unor condamnări penale [articolul 7 litera (e)]; dacă unele documente trebuie să fie legalizate (a se vedea punctul 5 din cod), migrantul trebuie să fie informat despre modul în care poate legaliza aceste documente (formalitățile pe care trebuie să le îndeplinească și autoritatea emitentă);</p> <p>(e) la cerere, punctul de contact din statul membru de origine pune la dispoziția migrantului informații și asistență suplimentare în cazul apariției unei probleme pe durata procedurii de recunoaștere (a se vedea punctele 9, 10, 11, 12 și 14 din codul de conduită); de asemenea, acesta va informa migrantul că poate contacta punctul de contact din statul membru gazdă în cazul apariției unei probleme pe durata procedurii de recunoaștere și că, în acest caz, migrantul va primi informații și asistență suplimentare (a se vedea punctele 9, 10, 11, 12 și 14 din codul de conduită).</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	(a) <u>Migrantul primește mai puține informații decât cele enumerate în coloana B.</u>
	2. Informarea migrantului, în momentul sosirii, de către punctul de contact din statul membru gazdă
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p><u>Migrantul primește informațiile și/sau documentele enumerate în coloana B, plus:</u></p> <p>(a) adresa la care poate fi găsit ghidul național pentru directivă elaborat de statul membru în cauză (e-mail, pagina de web etc.); la cerere, trebuie să se elibereze un exemplar tipărit;</p> <p>(b) adresa paginii de web a EURES⁷ și a consilierilor EURES care pot furniza informații suplimentare (de exemplu, privind disponibilitatea locurilor de muncă sau asigurările sociale).</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p><u>Migrantul primește următoarele informații și/sau documente:</u></p> <p>(a) punctul de contact din statul membru gazdă va orienta migrantul către autoritatea competentă căreia acesta trebuie să îi trimită cererea [sau către punctul unic de contact adecvat în momentul punerii în aplicare a directivei privind serviciile]⁸;</p>

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/regprof/index.cfm?lang=en

⁷ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=en>

⁸ A se vedea nota de subsol 4

	<p>(b) la cerere, migrantul este informat dacă profesia pe care dorește să o exercite în statul membru gazdă este reglementată în acest stat membru; pentru profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul I din directivă, migrantul este informat cu privire la nivelul la care calificarea din statul membru gazdă este clasificată în temeiul articolului 11 din directivă;</p> <p>(c) în cazul în care nu a fost deja comunicată de către punctul de contact din statul membru de origine, deoarece migrantul nu a luat legătura cu punctul de contact în cauză, adresa paginii de web a DG Piața Internă și Serviciii din cadrul Comisiei Europene, cu mențiunea că următoarele documente sunt disponibile pe pagina de web în cauză: Directiva 2005/36/CE, ghidul utilizatorului, codul de conduită, baza de date privind profesiile reglementate; la cerere, se eliberează câte un exemplar tipărit din directivă, ghidul utilizatorului și codul de conduită; la cerere, se eliberează câte un exemplar tipărit din extrasul corespunzător al bazei de date privind profesiile reglementate;</p> <p>(d) la cerere, numele, adresa, numărul de telefon, numărul de fax, adresa de e-mail și adresa paginii de web, dacă există, ale punctului de contact din statul membru de origine (de exemplu, pentru a permite migranților să știe de unde pot obține atestări din statul membru de origine [a se vedea punctul 1 coloana B litera (d)]);</p> <p>(e) în cazul în care migrantul solicită acest lucru, o mențiune privind adresa paginii de web unde se găsește legea care transpune directiva în legătură cu profesia pe care migrantul dorește să o exercite sau comunicarea legii prin mijloace electronice; la cerere, este obligatorie furnizarea unui exemplar tipărit;</p> <p>(f) informații cu privire la normele care guvernează exercitarea profesiei (de exemplu, înscrierea într-un organism profesional, drepturile și obligațiile presupuse de profesia în cauză, dezvoltarea profesională continuă, normele care se aplică membrilor, legislația socială, normele de deontologie etc.) și, dacă este cazul, informații cu privire la sindicate și la organizațiile profesionale; aceste informații pot fi oferite, de exemplu, prin menționarea adreselor paginilor de web care cuprind aceste informații sau în format electronic;</p> <p>(g) migranții care doresc să presteze un serviciu trebuie să fie informați dacă trebuie să depună o declarație și dacă profesia pe care doresc să o exercite face obiectul controlului calificărilor;</p> <p>(h) în cazurile în care situația solicitantului nu este reglementată prin Directiva 2005/36/CE (de exemplu, cerere de recunoaștere a titlurilor academice), acestuia îi vor fi oferite suficiente informații pentru a putea să înainteze cererea către departamentul competent;</p> <p>(i) informarea migrantului cu privire la posibilitatea de contactare a punctului de contact din statul membru gazdă în cazul în care pe durata procedurii de recunoaștere apar probleme și cu privire la furnizarea, în aceste situații, de informații și asistență suplimentare.</p>
<p>C. PRACTICI NEACCEPTABILE</p>	<p>(a) <u>Migrantul primește mai puține informații decât cele enumerate în coloana B.</u></p>

II. DOCUMENTE

	<p>3. Documente care îi pot fi solicitate migrantului de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, pentru stabilire</p>
<p>A. CELE MAI BUNE PRACTICI</p>	<p>(a) În cazul aplicării articolului 12 din directivă, autoritatea competentă din statul membru de origine pune la dispoziția autorității competente din statul membru gazdă informații care să îi permită clarificarea statutului calificării relevante de nivel echivalent, în mod preferabil respectând formularul din anexa A la prezentul cod.</p> <p>(b) [Pentru profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul I, în cazul în care migranții nu pot furniza informațiile necesare, autoritatea competentă din statul membru gazdă ar trebui să depisteze informațiile privind cursurile de formare urmate de migrant prin folosirea IMI⁹ pentru adresarea întrebărilor adecvate].</p> <p>(c) [În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are îndoieli sau întrebări privind documentele enumerate în coloana B, furnizate de migrant, aceasta va aduce în discuție chestiunea respectivă prin intermediul IMI.]¹⁰</p>
<p>B. PRACTICI ACCEPTABILE</p>	<p>Migrantului i se poate solicita să prezinte:</p> <p>(a) dovada naționalității sale, de exemplu, o copie a buletinului/cărții de identitate sau a pașaportului;</p> <p>(b) o copie a atestării competenței profesionale sau a titlului de calificare care conferă acces la profesie, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 11 din directivă;</p> <p>(c) informații privind natura calificării menționate în articolul 12 din directivă, așa cum sunt prezentate în formularul standard (documentul din anexa A la prezentul cod), dacă acest formular a fost pus la dispoziția migrantului de statul membru de origine sau prin orice alte mijloace;</p> <p>(d) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate invita migranții să furnizeze informații despre dezvoltarea profesională continuă, seminarii și toate mijloacele de formare la care aceștia au participat pe lângă formarea inițială, deoarece formarea suplimentară poate compensa diferențele semnificative dintre calificări și poate permite migranților să evite aplicarea unei măsuri compensatorii;</p> <p>(e) dovada experienței profesionale a solicitantului: în cazurile în care această experiență profesională reprezintă o condiție prealabilă pentru aplicarea Directivei 2005/36/CE (cu alte cuvinte, atunci când profesia și cursurile de formare nu sunt reglementate în țara de origine, dar profesia este reglementată în țara gazdă) și în cazul în care este în interesul solicitantului să ofere aceste informații, deoarece i-ar permite să evite, integral sau parțial, obligația de participare la un test de aptitudini sau de efectuare a unei perioade de adaptare; se vor lua în considerare orice dovezi, migrantul nefiind obligat, prin urmare, să prezinte un certificat emis de o autoritate</p>

⁹ În cazul în care IMI este operațional pentru profesia în cauză

¹⁰ A se vedea nota de subsol 9

	<p>competentă; de exemplu, fișele de salariu sau atestările emise de angajatori trebuie acceptate de statul membru gazdă; totuși, este deosebit de important ca o dovadă, indiferent de natura sa, să identifice în mod clar activitatea profesională exercitată de migrant;</p> <p>totuși, în următoarele cazuri, poate fi solicitat un certificat emis de organismul competent din statul membru de origine:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pentru recunoașterea automată a calificărilor profesionale pe baza experienței profesionale, în conformitate cu articolele 16-19, a se vedea anexa VII punctul 1 litera (c) din directivă; - pentru justificarea experienței profesionale de trei ani a titularilor de calificări în țări terțe, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din directivă; - în cazul profesiilor sectoriale, pentru a beneficia de recunoaștere automată pe baza prevederilor Directivei 2005/36/CE referitoare la drepturile generale sau specifice dobândite, [de exemplu, a se vedea: articolul 23 alineatele (1)-(5) și articolul 27 alineatul (1) pentru medici specialiști, articolele 33 și 33a pentru asistenți medicali, articolul 37 pentru medici dentiști, articolul 39 pentru medici veterinari, articolele 43 și 43a pentru moașe, articolul 49 alineatul (2) pentru arhitecți] și pentru moașe și farmaciști, pentru a beneficia de recunoaștere automată a calificării în anumite situații [a se vedea articolul 41 și articolul 45 alineatul (3)]; <p>(f) documente care atestă caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzice exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală sau o declarație sub jurământ sau o declarație solemnă (în cazul în care cerința se aplică și resortisanților) în conformitate cu Anexa VII, punctul 1 litera (d) din directivă;</p> <p>(g) un certificat medical de aptitudine (în cazul în care cerința se aplică și resortisanților) [anexa VII punctul 1 litera (e) din directivă] emis de o autoritate competentă care poate fi un cabinet medical individual (de medicină generală sau de specialitate, în funcție de certificatul cerut);</p> <p>(h) o dovadă a situației financiare a solicitantului și dovada că beneficiază de o asigurare (în cazul în care cerința se aplică și resortisanților) [a se vedea detaliile din anexa VII punctul 1 litera (f) din directivă];</p> <p>(i) pentru calificările care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul titlului III, capitolul III și care îndeplinesc condițiile minime de formare, așa-numitul certificat de conformitate, în conformitate cu anexa VII punctul 2;</p> <p>(j) pentru calificările care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul titlului III, capitolul III și care îndeplinesc condițiile minime de formare, dar a căror denumire nu corespunde cu titlurile enumerate în lista din anexa corespunzătoare din directivă, un certificat „de schimbare a denumirii” în conformitate cu articolul 23 alineatul (6);</p> <p>(k) pentru profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul I, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate cere migrantilor să ofere informații privind formarea pe care au urmat-o, în cazul în care trebuie să afle dacă există diferențe semnificative, în conformitate cu articolul 14 din directivă [a se vedea anexa VII punctul 1 litera (b)], prin urmare, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate solicita, dacă este necesar, informații privind durata totală a studiilor, disciplinele studiate și proporția fiecăreia și, dacă este cazul, raportul dintre teorie și practică; în cazul în care solicitantul nu poate oferi aceste informații, autoritățile competente din statul membru gazdă ar trebui să se adreseze punctului de contact, autorității competente sau oricărui organism competent din statul membru de origine; în orice caz, dacă informațiile privind formarea sunt imposibil de depistat, decizia luată de autoritatea competentă se va baza pe informațiile disponibile;</p> <p>(l) dacă autoritatea competentă din statul membru gazdă are îndoieli sau întrebări privind documentele enumerate în lista din această coloană, furnizate de migrant, aceasta trebuie să aducă în discuție chestiunea cu omoloaga sa din statul membru de origine, prin intermediul cooperării administrative.</p>
<p>C. PRACTICI NEACCEPTABILE</p>	<p>(a) migrantului nu trebuie să i se solicite furnizarea unor informații privind formarea în plus față de cele indicate în coloana B litera (k), având în vedere că în acest context în cauză este recunoașterea profesională, nu recunoașterea titlurilor academice. Recunoașterea nu poate fi refuzată exclusiv pe motiv că migrantul nu poate furniza informații privind formarea din statul membru în care și-a obținut calificările, iar procedura nu poate fi întârziată în mod nejustificat din același motiv. Într-o asemenea situație, este de datoria autorității competente să caute aceste informații prin intermediul cooperării</p>

	<p>administrative (a se vedea litera (k) din practicile acceptabile).</p> <p>(b) migrantului nu trebuie să i se solicite punerea la dispoziție a unor documente (de exemplu, o declarație privind naționalitatea, obținută de la consulatul țării sale) și/sau informații în plus față de cele enumerate în coloana B și/sau într-un formular prescriptiv.</p>
	<p>4. Documente care pot fi solicitate migrantului de către autoritatea competentă din statul membru gazdă în cazul prestării de servicii temporare</p>
<p>A. CELE MAI BUNE PRACTICI</p>	<p>(a) [În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are îndoieli sau întrebări privind documentele enumerate în coloana B, furnizate de migrant, aceasta trebuie să aducă în discuție chestiunea folosind IMI.]¹¹</p>
<p>B. PRACTICI ACCEPTABILE</p>	<p>(a) O declarație [articolul 7 alineatul (1) din directivă] datată și semnată, care indică intenția de a presta un serviciu pe teritoriul statului membru gazdă și identifică migrantul (identitatea, adresa, profesia, statul membru de stabilire), profesia pe care dorește să o exercite în statul membru gazdă, precum și denumirea companiei de asigurări, dacă este cazul, și numărul contractului sau alte modalități de protecție colectivă privind răspunderea profesională.</p> <p>(b) Dovada naționalității [articolul 7 alineatul (2) litera (a) din directivă], de exemplu, o copie a buletinului/cărții de identitate sau a pașaportului.</p> <p>(c) Documente care să certifice că titularul este stabilit legal [articolul 7 alineatul (2) litera (b) din directivă]; a se vedea lista documentelor care pot fi furnizate de statele membre inclusă în anexa B¹² din cod; în orice caz, este esențial ca documentul să identifice în mod clar activitatea profesională exercitată de migrant.</p> <p>(d) Dacă documentul furnizat în temeiul coloanei B litera (c) nu atestă faptul că migrantul nu are interdicție de a exercita profesia la momentul obținerii atestării care să certifice că titularul este stabilit legal [articolul 7 alineatul (2) litera (b)], se poate prezenta un alt document în acest sens (de exemplu, un extras din cazierul judiciar, un document obținut de la organismul profesional).</p> <p>(e) O copie a calificărilor profesionale [articolul 7 alineatul (2) litera (c) din directivă] care sunt, conform definiției de la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din directivă, calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență și/sau experiență profesională.</p> <p>(f) Dovada experienței profesionale de cel puțin doi ani, în cazul în care nici profesia și nici formarea nu sunt reglementate [articolul 7 alineatul (2) litera (d) din directivă]. Se acceptă orice dovezi, prin urmare migrantul nu trebuie să depună un certificat emis de o autoritate competentă; de exemplu, fișele de salariu sau atestările angajatorilor trebuie să fie acceptate de statul membru gazdă, cu condiția ca acestea să identifice în mod clar activitatea profesională exercitată. În cazul în care documentul furnizat în conformitate cu coloana B litera (c) atestă, de asemenea, că migrantul are experiența profesională de doi ani în statul membru de stabilire, nu se mai poate cere niciun alt document.</p> <p>(g) Dovada că nu există condamnări penale pentru profesiile din domeniul securității (de exemplu, un extras din cazierul judiciar).</p> <p>(h) Pentru profesiile care nu beneficiază de recunoaștere automată și pentru care un control al calificărilor ar fi justificat în temeiul articolului 7 alineatul (4) din directivă, pentru accelerarea procedurii, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate recomanda migranților, dacă este cazul, ca imediat după</p>

¹¹ A se vedea nota de subsol 9

¹² Anexa B nu este încă disponibilă

	<p>primirea declarației [a se vedea punctul 8 coloana B litera (b)] să furnizeze informații privind cursurile de formare pe care le-au urmat. În cazul în care, în termen de o lună de la primirea declarației, migrantul nu furnizează aceste informații, autoritatea competentă din statul membru gazdă trebuie să se adreseze punctului de contact, autorității competente din statul membru de origine sau oricărui organism competent din statul membru de origine, pentru aflarea acestor informații.</p> <p>În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă nu a recomandat migrantilor să ofere informații privind formarea imediat după primirea declarației, autoritatea competentă trebuie să afle, dacă este necesar, în prima lună de la primirea declarației, informațiile privind cursurile de formare urmate de migrant, prin intermediul punctului de contact, autorității competente din statul membru de origine sau oricărui organism competent din statul membru de origine. În cazul în care, în ciuda tuturor eforturilor depuse, autoritatea competentă nu a putut afla aceste informații în termenul prevăzut de o lună, ea poate solicita ulterior migrantului să ofere aceste informații. Migrantul trebuie să fie contactat imediat ce autoritatea competentă este sigură că nu poate afla nicio informație privind formarea.</p> <p>În cazul în care nicio informație nu este disponibilă, autoritatea competentă ia o decizie pe baza documentelor și a altor informații disponibile.</p> <p>Deoarece informațiile privind formarea sunt necesare doar pentru identificarea diferențelor semnificative dintre cursurile de formare care ar putea avea un impact negativ asupra sănătății sau siguranței publice, autoritatea competentă poate cere dintre următoarele date doar informațiile relevante în acest scop: durata totală a studiilor, disciplinele studiate și proporția fiecăreia, precum și raportul dintre teorie și practică, dacă este cazul.</p> <p>(i) Pentru profesiile care nu beneficiază de recunoaștere automată și pentru care un control al calificărilor ar fi justificat în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din directivă, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate invita migranții ca imediat după primirea declarației [a se vedea punctul 8 coloana B litera (b)] să furnizeze informații privind experiența profesională, dezvoltarea profesională continuă, seminariile, toate formele de formare la care au participat pe lângă formarea inițială deoarece, în primul rând, în acest fel se poate evita un control al calificărilor acestora și, în al doilea rând, experiența profesională și formarea suplimentară ar putea compensa diferențele semnificative dintre calificări și ar putea permite migrantilor să evite aplicarea unei măsuri compensatorii.</p> <p>(j) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are îndoieli sau întrebări privind documentele enumerate în lista din această coloană, furnizate de migrant, trebuie să aducă în discuție chestiunea cu omoloaga sa din statul membru de origine, prin intermediul cooperării administrative.</p>
<p>C. PRACTICI NEACCEPTABILE</p>	<p>(a) Impunerea unui termen limită pentru depunerea declarației.</p> <p>(b) Acceptarea, ca dovadă a stabilirii legale, numai a unui certificat emis de o autoritate competentă din statul membru de origine.</p> <p>(c) Solicitarea, în scopul controlului calificărilor, a unor informații privind formarea în plus față de cele menționate în coloana B litera (h).</p> <p>(d) Transformarea depunerii documentelor menționate în coloana B litera (i) într-o condiție prealabilă pentru controlul calificării.</p> <p>(e) Solicitarea unor documente (de exemplu, o copie a contractului de asigurare sau o atestare din partea unei companii de asigurări împreună cu declarația) și/sau informații în plus față de cele enumerate în coloana B și/sau într-un formular prescriptiv.</p>
	<p>5. Forma în care migrantul trebuie să prezinte documentele solicitate de autoritățile competente din statul membru gazdă</p>

A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) [Fotocopii obișnuite: în cazul în care există îndoieli justificate, autoritatea competentă din statul membru gazdă verifică împreună cu autoritatea competentă din statul membru de origine caracterul autentic al calificării și/sau a datelor cu caracter personal, prin intermediul IMI]¹³.</p> <p>(b) [În cazul în care nu poate fi furnizată o copie legalizată,¹⁴ autoritatea competentă din statul membru gazdă poate verifica împreună cu autoritatea competentă din statul membru de origine autenticitatea calificării, certificatului și/sau datelor cu caracter personal, prin intermediul IMI]¹⁵.</p> <p>(c) Acceptarea prezentării tuturor documentelor în format electronic, inclusiv în cazul unei prestări temporare de servicii (declarația și documentele însoțitoare) [până la 28.12.2009 a se vedea nota de subsol]¹⁶.</p> <p>(d) Acceptarea semnăturii electronice.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) Fotocopii obișnuite ale documentelor importante (calificări profesionale, certificatul drepturilor dobândite, certificatele privind experiența profesională și „datele cu caracter personal”): în cazul în care există îndoieli, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate solicita autorității competente din statul membru de origine să confirme autenticitatea calificării, certificatului și/sau „datelor cu caracter personal”.</p> <p>(b) Fotocopii legalizate ale documentelor importante (calificări profesionale, certificatul drepturilor dobândite, certificatele privind experiența profesională și „informațiile cu caracter personal”) eliberate de orice autoritatea competentă în materie de legalizare; dacă nu poate fi furnizată o copie legalizată¹⁷, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate efectua o verificare a conținutului și a autenticității calificării, certificatului și/sau „datelor cu caracter personal”, prin intermediul cooperării administrative.</p> <p>(c) Cu privire la stabilire, migrantului i se poate oferi posibilitatea de a solicita recunoașterea printr-un formular de cerere (pus la dispoziție de autoritatea competentă) completat corespunzător.</p> <p>(d) Migrantului i se poate oferi posibilitatea de a folosi un document standard pentru a înainta declarația care poate fi solicitată în temeiul articolului 7 alineatul (1) din directivă.</p> <p>(e) Acceptarea trimiterii de către migranți a declarației prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din directivă în format electronic. [Începând cu 28.12.2009, data punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile, litera (e) se înlocuiește cu următorul text: „pentru profesiile din câmpul de aplicare a directivei privind serviciile, acceptarea trimiterii tuturor documentelor în format electronic, inclusiv în cazul prestării temporare a serviciilor (declarația și documentele însoțitoare)”].</p>

¹³ A se vedea nota de subsol 9

¹⁴ A se vedea cazul C-298/99 din 21 martie 2002 Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

¹⁵ A se vedea nota de subsol 9

¹⁶ Acceptarea documentelor electronice va fi obligatorie începând cu 28.12.2009 pentru profesiile acoperite de directiva privind serviciile, în conformitate cu articolul 8 din directiva privind serviciile (Directiva 2006/123/CE).

¹⁷ A se vedea nota de subsol 14

C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Migrantul nu trebuie să fie obligat să depună exemplare originale¹⁸ sau documente legalizate de autoritățile consulare sau de administrația națională (de exemplu, prin intermediul apostilei prevăzute în Convenția de la Haga) sau să prezinte documente redactate pe hârtie cu timbru sec disponibilă numai în statul membru gazdă.</p> <p>(b) Refuzarea dreptului de stabilire sau refuzarea dreptului de a presta serviciile pe motivul exclusiv că migrantul nu a utilizat documentul standard.</p> <p>(c) Refuzul de a accepta declarația vizată la articolul 7 alineatul (1) din directivă în format electronic [Începând cu 28.12.2009, data punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile, litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „refuzul de a accepta furnizarea tuturor documentelor în format electronic pentru profesiile din câmpul de aplicare a directivei privind serviciile”].</p>
	<p>6. Traduceri solicitate de autoritatea competentă din statul membru gazdă</p>
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) [Nu se solicită nicio traducere, mai ales pentru profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul III din directivă, având în vedere că denumirea calificării apare în anexa la Directiva 2005/36/CE; în cazul în care există îndoieli, întrebările vor fi adresate autorității competente din statul membru de origine, prin intermediul IMI]¹⁹.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) Pot fi solicitate traduceri numai în cazul în care sunt într-adevăr²⁰ necesare pentru procesarea cererii.</p> <p>(b) Solicitarea de traduceri legalizate sau aprobate trebuie să se limiteze la documentele importante (calificări profesionale, certificatul drepturilor dobândite, „informațiile cu caracter personal”, certificatele privind experiența profesională); (ținând cont de faptul că solicitarea unui număr mare de documente aprobate sau legalizate din partea migrantului crește în mod proporțional costurile suportate de acesta)²¹. Totuși, traducerile nelegalizate trebuie acceptate pentru calificările privind profesiile care intră sub incidența titlului III, capitolul III din directivă; în cazul în care există îndoieli, întrebările vor fi adresate autorității competente din statul membru de origine, prin intermediul cooperării administrative.</p> <p>(c) Nu este necesară solicitarea traducerilor legalizate ale documentelor standard, cum ar fi buletine/cărți de identitate, pașapoarte etc.</p> <p>(d) Traducerile legalizate sau autorizate din statul membru de origine trebuie să fie acceptate de statul membru gazdă; migrantii au, totuși, libertatea de a decide în care stat membru doresc să obțină o traducere legalizată sau aprobată.</p>
C. PRACTICI	<p>(a) Cerințe privind traduceri care nu îndeplinesc criteriile stipulate în coloana B.</p>

¹⁸ A se vedea nota de subsol 14

¹⁹ A se vedea nota de subsol 9

²⁰ Se ia în considerare exemplul Suediei, unde documentele pentru anumite autorități se pot depune în suedeză, daneză, norvegiană, finlandeză, engleză sau franceză.

²¹ A se vedea nota de subsol 14

NEACCEPTABILE	
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>7. Constituirea dosarelor: timpul alocat și documentele lipsă pentru stabilire</p> <p>(a) Procesarea cererilor în mai puțin de cele trei sau patru luni autorizate de directivă.</p> <p>(b) Procesarea cererilor prin mijloace electronice [până la 28.12.2009 a se vedea nota de subsol] ²².</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) La cerere, înainte de depunerea unei cereri pentru recunoaștere, autoritățile competente trebuie să pună la dispoziția migrantului o listă completă cu documentele care i-ar putea fi solicitate pentru susținerea cererii (la prezentarea ulterioară a acestor documente de către candidat, dosarul trebuie să fie considerat complet de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, cu excepția cazurilor în care solicitarea altor documente este justificată în mod corespunzător),. În cazul în care pentru unele documente sunt solicitate traduceri legalizate (a se vedea punctul 6 din cod), migrantul va trebui informat cu privire la locul de unde le poate obține.</p> <p>(b) În conformitate cu articolul 51 alineatul (1) din directivă, autoritatea competentă din statul membru gazdă trebuie să confirme primirea cererii în termen de o lună de la data primirii și să informeze solicitantul cu privire la orice document lipsă, indicând exact ceea ce lipsește (de exemplu: o copie a calificării, informațiile privind durata totală a studiilor, disciplinele studiate și proporția fiecăreia, raportul dintre teorie și practică dacă este cazul etc.); în această confirmare de primire, solicitantului trebuie să i se reamintească faptul că perioada de timp va începe să fie calculată după prezentarea tuturor documentelor lipsă.</p> <p>(c) În cazul în care un migrant întreabă, în mod explicit, autoritatea competentă din statul membru gazdă, dacă documentele pe care le-a depus sunt complete sau nu, acesta are dreptul să primească informațiile în cauză.</p> <p>(d) Pentru profesiile care intră sub incidența capitolelor I și II din titlul III din directivă, solicitanții trebuie să fie informați înainte de sfârșitul perioadei de trei luni cu privire la prelungirea cu o lună a termenului limită, cu excepția cazurilor în care autoritatea competentă a precizat, în mod clar, în confirmarea de primire că procedura va dura 4 luni.</p> <p>(e) [Începând cu 28.12. 2009, data punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile: „procesarea cererilor prin mijloace electronice pentru profesiile din câmpul de aplicare a directivei privind serviciile”].</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Solicitarea unor documente suplimentare care nu sunt incluse în lista inițială prezentată solicitantului în confirmarea de primire, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat în mod corespunzător sau solicitarea unor documente deja depuse de migrant.</p> <p>(b) Nerespectarea termenului limită stabilit în directivă.</p> <p>(c) Neinformarea sau nefurnizarea tuturor informațiilor enumerate în coloana B.</p>
	<p>8. Constituirea dosarelor: timpul alocat și documentele lipsă pentru verificarea calificărilor în cazul prestării de servicii [articolul 7 alineatul (4) din directivă]</p>

²² Acceptarea documentelor electronice va fi obligatorie începând cu 28.12.2009 pentru profesiile acoperite de directiva privind serviciile, în conformitate cu articolul 8 din directiva privind serviciile (Directiva 2006/123/CE)

A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) Procesarea cazurilor vizate la articolul 7 alineatul (4) într-un interval de timp mai scurt decât cel autorizat de directivă.</p> <p>(b) Documente trimise prin mijloace electronice [până la 28.12.2009 a se vedea nota de subsol]²³.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) O verificare a calificărilor poate fi justificată doar în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate sau siguranță publică, care nu beneficiază de recunoaștere automată. O asemenea verificare prealabilă va fi posibilă doar atunci când scopul verificării este evitarea unor daune grave aduse sănătății sau siguranței beneficiarului serviciului respectiv, ca urmare a lipsei calificării profesionale a prestatorului de servicii și cu condiția ca verificarea să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.</p> <p>(b) Imediat după primirea declarației, autoritatea competentă poate, pentru profesiile care nu beneficiază de recunoaștere automată și, dacă este cazul, să recomande migranților furnizarea unor informații privind formarea, experiența profesională, dezvoltarea profesională continuă și/sau formarea suplimentară/seminariile. Referitor la formare, autoritatea competentă poate decide, de asemenea, să se adreseze punctului de contact, autorității competente din statul membru de origine sau altui organism pentru a afla aceste informații [a se vedea punctul 4 coloana B literele (h) și (i)].</p> <p>(c) O întârziere în adoptarea deciziei poate fi justificată doar în cazul apariției uneia sau mai multora dintre următoarele dificultăți:</p> <ul style="list-style-type: none"> - informațiile enumerate la articolul 7 alineatul (1) lipsesc; - unul sau mai multe documente enumerate la articolul 7 alineatul (2), dacă este cazul, lipsesc; - există dubii privind autenticitatea sau veridicitatea unuia dintre documentele enumerate la articolul 7 alineatul (2); - în cazurile în care o verificare a calificărilor este justificată pentru profesiile care nu beneficiază de recunoaștere automată și dacă autoritatea competentă nu a obținut de la migrant sau prin punctul de contact sau autoritatea competentă din statul membru de origine sau orice organism competent din statul membru de origine nicio informație privind cursurile de formare parcurse de migrant în termen de o lună de la primirea declarației sau necesită informații suplimentare sau tocmai a primit aceste informații și nu a avut timp să le examineze încă [a se vedea punctul 4 coloana B litera (h)]. <p>Motivele întârzierii trebuie să fie aduse la cunoștința migrantului în scris; în special, dacă nu s-a descoperit nicio informație privind formarea, autoritatea competentă din statul membru gazdă trebuie să precizeze, în mod clar, măsurile luate pentru a le obține și din ce cauză nu le-a obținut.</p> <p>(d) Intervalul de timp alocat pentru rezolvarea problemei trebuie să fie cât se poate de scurt și să nu depășească o lună.</p> <p>(e) Termenul limită de două luni, în care autoritatea competentă trebuie să ia o decizie, începe din momentul în care se rezolvă problema apărută (de exemplu, autoritatea competentă din statul membru de origine a confirmat autenticitatea documentului sau migrantul a furnizat informațiile privind formarea sau autoritatea competentă din statul membru gazdă a obținut informațiile privind formarea etc.). În cazul în care, în ciuda tuturor eforturilor depuse, este imposibil pentru autoritatea competentă din statul membru gazdă să rezolve problema în perioada de timp prevăzută, de o lună, autoritatea competentă trebuie să ia o decizie în termen de două luni de la sfârșitul acestui interval de o lună.</p> <p>(f) În cazul în care problema nu poate fi rezolvată rapid, decizia trebuie să fie luată pe baza documentelor și informațiilor disponibile.</p> <p>(g) Decizia prin care i se impune migrantului o măsură compensatorie trebuie să conțină informațiile menționate la punctul 10 coloana B litera (c) și la punctul 12 coloana B litera (b).</p>

²³ Acceptarea documentelor electronice va fi obligatorie începând cu 28.12.2009 pentru profesiile acoperite de directiva privind serviciile, în conformitate cu articolul 8 din directiva privind serviciile (Directiva 2006/123/CE)

	(h) [Începând cu 28.12.2009, data punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile: „Documente trimise prin mijloace electronice pentru profesiile din câmpul de aplicare a directivei privind serviciile”].
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Solicitarea unor documente care nu sunt enumerate la punctul 4 coloana B.</p> <p>(b) Întârzierea nejustificată a adoptării deciziei.</p> <p>(c) Nefurnizarea tuturor informațiilor menționate în coloana B litera (g).</p>

III. MĂSURI COMPENSATORII

	9. Test de aptitudini pentru stabilirea în statul membru gazdă
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) Frecvență: în funcție de cerere, mai mult de 2 sesiuni pe an.</p> <p>(b) Pregătire: la cerere, furnizarea de către autoritatea competentă sau de către punctul de contact a informațiilor privind cursurile pregătitoare oferite, a listelor de lecturi și a modelelor de teste.</p> <p>(c) În cazul în care apar dificultăți la înscrierea pentru test, migrantul va primi sprijin din partea punctului de contact și/sau a autorității competente.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) Frecvență: în funcție de cerere, cel puțin două sesiuni pe an; pentru activitățile sezoniere²⁴, trebuie să se organizeze mai multe teste, iar aceste teste trebuie să fie concentrate în prima parte a sezonului.</p> <p>(b) Autoritatea competentă trebuie să pună la dispoziția candidatului o listă cu organismele naționale care sunt responsabile cu organizarea testelor de aptitudini.</p> <p>(c) Pentru a permite migrantului să aleagă între un test și o perioadă de formare, autoritatea competentă trebuie să îi furnizeze fără întârziere informațiile esențiale cu privire la conținutul și organizarea testului (timpul alocat, probe scrise și/sau orale, opțiuni etc.).</p> <p>(d) Atunci când migrantul alege testul, acesta trebuie să fie informat imediat, de către autoritatea competentă, cu privire la formalitățile administrative pe care trebuie să le îndeplinească pentru a se înscrie la testul de aptitudini; trebuie să fie posibilă furnizarea unui formular de înscriere la testul de aptitudini.</p> <p>(e) Migrații pot repeta testul. Normele care precizează de câte ori candidații pot repeta testul trebuie să țină cont de practicile naționale (respectând principiul nediscriminării).</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Frecvență: mai puțin de două sesiuni pe an; pentru activitățile sezoniere, mai puține sesiuni decât cele menționate în coloana B litera (a).</p> <p>(b) Nefurnizarea tuturor informațiilor menționate în coloana B.</p> <p>(c) Impunerea unei măsuri compensatorii fără să-i fi oferit migrantului posibilitatea de a demonstra că a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau prin experiență profesională și/sau formare suplimentară și/sau dezvoltare profesională continuă și/sau participare la seminarii.</p>
	10. Test de aptitudini pentru prestarea de servicii temporare în statul membru gazdă
A. CELE MAI BUNE	(a) Pregătire: la cerere, furnizarea de către autoritatea competentă sau punctul de contact a informațiilor privind cursurile pregătitoare oferite, a listelor de lecturi

²⁴ În special pentru instructorii de schi, așa cum se solicită în deciziile prin care se acordă derogări (http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/general-system_otherprof_ski_instructors_en.htm)

PRACTICI	<p>și a modelelor de teste.</p> <p>(b) În cazul în care apar dificultăți la înscrierea pentru test, migrantul va primi sprijin din partea punctului de contact și/sau a autorității competente.</p> <p>(c) Migrantul trebuie să aibă posibilitatea de a repeta testul în termen de o lună de la data la care l-a picat.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) În cazul în care migrantul nu furnizează, odată cu declarația, informații legate de experiența profesională, formarea suplimentară și/sau dezvoltarea profesională continuă și/sau participarea la seminarii, trebuie să i se ofere, în primul rând, posibilitatea de a demonstra că prin intermediul acestora el a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau.</p> <p>(b) Frecvența testului: în funcție de necesități, deoarece testul trebuie să aibă loc în termen de o lună de la data adoptării deciziei de impunere a acestuia.</p> <p>(c) În decizia prin care i se cere migrantului să dovedească printr-un test că a dobândit cunoștințele lipsă, candidații trebuie să fie informați cu privire la data, locul de desfășurare, conținutul și organizarea testului (timpul alocat, probe scrise și/sau orale, opțiuni etc.). Decizia trebuie să menționeze, de asemenea, că, în cazul în care nu au fost încheiate toate formalitățile pentru test, inclusiv calcularea rezultatelor testului, în termen de o lună, migrantul poate presta serviciul.</p> <p>(d) Migranții au voie să repete testul. În aceste cazuri, migranții nu trebuie să reia întregul proces; cât de curând posibil, trebuie să se organizeze un nou test. Normele care precizează de câte ori candidații pot repeta testul trebuie să țină cont de practicile naționale (respectând principiul nediscriminării).</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Impunerea unei măsuri compensatorii fără să-i fi oferit migrantului posibilitatea de a demonstra că a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau prin experiență profesională și/sau formare suplimentară și/sau dezvoltare profesională continuă și/sau participare la seminarii.</p> <p>(b) Nefurnizarea tuturor informațiilor sau drepturilor menționate în coloana B.</p>
11. Perioadă de adaptare pentru stabilirea în statul membru gazdă	
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) La cerere, autoritatea competentă sau punctul de contact trimite, în scop informativ, migrantului învățămintele deprinse din perioadele de adaptare de succes (liste cu cărți recomandate, de exemplu).</p> <p>(b) În măsura posibilului, migrantul este liber să aleagă un supraveghetor și locația în care va petrece perioada de adaptare.</p> <p>(c) În cazul în care apar dificultăți în găsirea unei locații pentru perioada de adaptare, migrantul va primi sprijin din partea punctului de contact și/sau a autorității competente.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) Pentru a permite migrantului să aleagă între un test și o perioadă de formare, autoritatea competentă trebuie să îi furnizeze fără întârziere informațiile esențiale cu privire la conținutul și organizarea perioadei de adaptare.</p> <p>(b) Atunci când migrantul alege perioada de adaptare, acesta trebuie să fie informat fără întârziere de către autoritatea competentă, cu privire la formalitățile administrative pe care trebuie să le îndeplinească pentru înscrierea pentru perioada de adaptare.</p> <p>(c) În cazul în care este posibil în cadrul structurilor naționale din țara gazdă, migrantul poate fi plătit pe durata perioadei de adaptare; totuși, acest lucru nu constituie un drept; în orice caz, migrantul trebuie să primească informații privind chestiunea în cauză.</p>

	<p>(d) În cazul în care există un statut la nivel național pentru stagiaari, acesta trebuie aplicat și migranților, în baza principiului egalității de tratament.</p> <p>(e) Statul membru gazdă poate conferi unităților autorizate și/sau supraveghetorilor responsabilitatea pentru organizarea perioadelor de adaptare. Totuși, aranjamentele pentru perioada de adaptare nu pot să fie atât de descurajatoare încât să reprezinte un obstacol indirect și disproporționat pentru migrant (de exemplu: distanța prea mare față de locația unde se desfășoară formarea, condiții prea restrictive etc.). Migrantului îi va fi pusă la dispoziție o listă cu unitățile/persoanele răspunzătoare pentru perioadele de adaptare pentru profesia pe care dorește să o exercite.</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Impunerea unei măsuri compensatorii fără să-i fi oferit migrantului posibilitatea de a demonstra că a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau prin experiență profesională și/sau formare suplimentară și/sau dezvoltare profesională continuă și/sau participare la seminarii.</p> <p>(b) Nefurnizarea tuturor informațiilor enumerate în coloana B.</p>
	12. Perioada de adaptare pentru prestarea de servicii temporare în statul membru gazdă
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	(a) La cerere, autoritatea competentă sau punctul de contact trimite, în scop informativ, migrantului învățămintele deprinse din perioadele de adaptare de succes (liste cu cărți recomandate, de exemplu).
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) În cazul în care migrantul nu a furnizat, odată cu declarația, nicio informație privind experiența profesională și/sau formarea suplimentară și/sau dezvoltarea profesională continuă și/sau participarea la seminarii, trebuie să i se ofere, în primul rând, posibilitatea de a demonstra că prin intermediul acestora el a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau.</p> <p>(b) În decizia prin care se cere migrantului să dovedească că a acumulat cunoștințele lipsă printr-o perioadă de adaptare, candidații trebuie să fie informați cu privire la data începerii, locația, durata, conținutul perioadei de formare; de asemenea, acesta trebuie să primească informații cu privire la plată și la statut. Perioada de adaptare trebuie să se încheie și rezultatele să fie comunicate în termen de o lună de la decizia în cauză; prin urmare, se poate propune o perioadă de adaptare doar dacă durata acesteia nu depășește termenul limită de o lună; decizia trebuie să menționeze, de asemenea, că, în cazul în care perioada de adaptare nu este organizată în termen de o lună, migrantul poate presta serviciul.</p> <p>(c) Aranjamentele pentru perioada de adaptare nu pot să fie atât de descurajatoare încât să reprezinte un obstacol indirect și disproporționat pentru migrant.</p> <p>(d) În cazul în care este posibil în cadrul structurilor naționale din țara gazdă, migrantul poate fi plătit pe durata perioadei de adaptare; totuși, acest lucru nu constituie un drept; în orice caz, el trebuie să primească informații privind chestiunea în cauză.</p> <p>(e) În cazul în care există un statut la nivel național pentru stagiaari, acesta trebuie aplicat și migranților, în baza principiului egalității de tratament.</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Impunerea unei măsuri compensatorii fără să-i fi oferit migrantului posibilitatea de a demonstra că a dobândit cunoștințele sau competența care îi lipseau prin experiență profesională și/sau formare suplimentară și/sau dezvoltare profesională continuă și/sau participare la seminarii.</p> <p>(b) Nefurnizarea tuturor informațiilor enumerate în coloana B.</p>

IV. TAXE

	13. Taxe percepute migrantului în statul membru gazdă în cazul stabilirii și în cazul controlului calificărilor în temeiul articolului 7 alineatul (4) (prestarea serviciilor)
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	(a) Nu se aplică taxe.
B. PRACTICI ACCEPTABILE	Migrantului i se poate cere să plătească taxe pentru procesarea cererii sale, pentru testul de aptitudini sau pentru perioada de adaptare, în măsura în care următoarele condiții sunt îndeplinite: (a) taxele nu trebuie să depășească costul real al serviciului prestat; (b) taxele trebuie să fie comparabile cu cele achitate de resortisanții statului membru gazdă în condiții similare; (c) taxele nu pot să fie stabilite la un nivel care să nu permită, în practică, exercitarea drepturilor prevăzute de directivă; (d) pot fi impuse taxe fixe, cu condiția ca acestea să poată fi justificate de costul mediu al procedurii de procesare a unei cereri.
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	(a) Perceperea unor taxe care nu respectă criteriile enumerate în coloana B. (b) Perceperea unor taxe aferente declarației menționate la articolului 7 (prestare liberă a serviciilor); această regulă nu se aplică cazurilor care intră sub incidența articolului 7 alineatul (4).

V. NORME PRIVIND DECIZIILE MOTIVATE ȘI APELURILE

	14. Norme privind deciziile motivate și apelurile
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	<p>(a) Decizia adoptată de autoritatea competentă stipulează dreptul migrantului de a face apel, indicând care este procedura pe care acesta trebuie să o urmeze și, mai ales, intervalul de timp în care trebuie să fie depusă cererea de apel în statul membru în cauză.</p> <p>(b) Migrantul este notificat cu privire la procedurile nejudiciare și, mai ales, i se furnizează adresa paginii de web a SOLVIT.</p>
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>(a) Toate deciziile adoptate trebuie să fie motivate.</p> <p>(b) Migrantul trebuie să fie informat de autoritatea competentă cu privire la dreptul legal (sau administrativ) de a face apel, prin prezentarea procedurii de urmat și a intervalului de timp pentru apeluri din statul membru respectiv; de asemenea, acesta trebuie informat cu privire la consecințele nerespectării intervalului de timp alocat pentru trimiterea răspunsului de autoritatea responsabilă cu procesarea cererii.</p> <p>(c) La cererea migrantului, punctul de contact oferă informații suplimentare privind SOLVIT²⁵ și, dacă i se solicită, oferă și asistență.</p>
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<p>(a) Nu se oferă motivele sau se oferă motive care nu sunt satisfăcătoare. Motivațiile bazate pe „recunoașterea titlurilor academice” nu sunt acceptabile.</p> <p>(b) Absența informațiilor privind dreptul migrantului de a face apel.</p>

²⁵ <http://ec.europa.eu/solvit/index.htm>

VI. COORDONARE

	15. Coordonare
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	(a) Întâlniri regulate între autoritățile competente care se ocupă de diferite profesii într-un stat membru, în scopul efectuării unor schimburi de experiență. (b) Organizarea unei rețele de puncte de contact la nivelul Uniunii Europene.
B. PRACTICI ACCEPTABILE	(a) Contact regulat la nivel național între coordonatorii naționali și autoritățile competente, fie direct, fie indirect (prin intermediari). (b) Contact între coordonatorii din diverse state membre, la nivelul Uniunii Europene. (c) Contact regulat între punctele de contact.
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	(a) Contact sau coordonare mai limitate decât cele menționate în coloana B.

VII. CUNOȘTINȚE LINGVISTICE

16. Cunoștințe lingvistice	
A. CELE MAI BUNE PRACTICI	(a) În cazul în care există îndoieli legate de exactitatea calificării sau a documentului de dovedire a cunoștințelor lingvistice, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate cere, prin intermediul cooperării administrative [și IMI] ²⁶ , autorității competente din statul membru de origine confirmarea exactității calificării sau a documentului respectiv.
B. PRACTICI ACCEPTABILE	<p>Recunoașterea calificărilor profesionale nu poate fi condiționată de existența cunoștințelor lingvistice decât în cazul în care acestea din urmă fac parte din calificări (de exemplu, pentru logopezi).</p> <p>Cerințele lingvistice nu pot depăși nivelul necesar și proporțional pentru practicarea profesiei în statul membru gazdă. Acestea sunt analizate pentru fiecare caz în parte; pentru atestarea cunoștințelor lingvistice, oricare din următoarele documente va fi suficient:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) o copie a unei calificări dobândite în limba statului membru gazdă; (b) o copie a unei calificări care atestă cunoașterea limbii (limbilor) statului membru gazdă (de exemplu, diplomă universitară, calificare emisă de Camera de Comerț, calificări eliberate de instituții lingvistice recunoscute, precum Institutul Goethe etc.); (c) dovada experienței profesionale anterioare pe teritoriul statului membru gazdă; (d) în cazul în care migrantul nu prezintă dovezile menționate la punctele (a) - (c), i se poate impune participarea la un interviu sau test (oral și/sau scris) adecvat.
C. PRACTICI NEACCEPTABILE	<ul style="list-style-type: none"> (a) Condiționarea recunoașterii calificării de existența cunoștințelor lingvistice, cu excepția cazului în care acestea din urmă fac parte din calificări (de exemplu, pentru logopezi). (b) Acceptarea numai a calificărilor emise de anumite tipuri de instituții și cerința ca migrantul să prezinte numai documente originale sau documente autentificate de autoritățile consulare sau de administrația națională (de exemplu, prin intermediul apostilei prevăzute în Convenția de la Haga) sau documente redactate pe hârtie cu timbru sec, disponibilă doar în statul membru gazdă. (c) Impunerea sistematică a unui test.

²⁶ A se vedea nota de subsol 9

Anexa A

Informațiile care trebuie oferite de statul membru de origine în baza principiului „formării profesionale asimilate” în temeiul articolului 12 din Directiva 2005/36/CE

1. Descrierea profesiei și categoria de activități la care ambele calificări conferă acces.

--

2. Confirmarea conferirii aceluiași drepturi de către calificarea menționată la punctul 4, din punctul de vedere al abordării și exercitării unei profesii reglementate în statul membru de origine, ca și de către calificarea menționată la punctul 5 și o scurtă descriere a drepturilor în cauză

--

3. Se menționează dacă i s-au acordat drepturi egale calificării menționate la punctul 4 sau dacă aceasta se referă la o altă situație

--

4. Descrierea nivelului, perioadei de formare și a altor caracteristici relevante ale calificării care este considerată echivalentă

--

5. Descrierea calificării pentru care cealaltă calificare este considerată ca fiind echivalentă

--

6. Indicarea autorităților competente care emit calificările.

--

ANEXA B
CATEGORII DE DOCUMENTE CARE ATESTĂ STABILIREA LEGALĂ ÎN
CONFORMITATE CU ARTICOLUL 7 ALINEATUL (2) LITERA (b) DIN
DIRECTIVA 2005/36/CE

I. Documentele menționate în continuare sunt considerate ca furnizând dovada stabilirii legale a profesioniștilor calificați în statul lor membru de origine în scopul prestării de servicii în statul membru gazdă, dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- atestă că persoana este stabilită legal¹ atunci când depune declarația pentru prima oară și
- indică profesia în cauză.

Niciun alt document nu poate fi solicitat dacă documentul în cauză atestă și faptul că migrantului nu îi este interzisă exercitarea profesiei la momentul eliberării adevărinței privind stabilirea legală.

A) PROFESIA ESTE REGLEMENTATĂ ÎN STATUL MEMBRU DE STABILIRE

Poate fi solicitat numai unul din documentele enumerate mai jos care atestă stabilirea legală, iar migrantul are dreptul de a alege care este cel mai adecvat.

LUCRĂTORI CARE DESFĂȘOARĂ O ACTIVITATE INDEPENDENTĂ

(Următoarele documente sunt, în principiu, disponibile în majoritatea sau în toate statele membre)

- Certificat eliberat de autoritatea competentă **sau**
- Certificat eliberat de organisme profesionale cărora statele membre le-au încredințat reglementarea condițiilor de acces la profesie și a condițiilor de exercitare a profesiei **sau**
- Copie a autorizației profesionale **sau**
- Copie după registrul comerțului sau registrul economic **sau**

(Următoarele documente suplimentare sunt disponibile în statele membre menționate)

- Extrase din registrul profesiilor deținute de autoritatea competentă:

---

¹În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2005/36/CE, un profesionist este stabilit legal într-un stat membru în cazul în care are dreptul de a exercita, în acest stat membru, profesia pentru care este calificat. Aceasta înseamnă că în momentul în care acest profesionist intenționează să presteze un serviciu într-un alt stat membru, nu îi este interzisă exercitarea profesiei sale în statul membru de stabilire. Totuși, aceasta nu înseamnă că respectivul profesionist trebuie să își exerseze în mod efectiv profesia în statul membru de stabilire în momentul în care el intenționează să presteze un serviciu într-un alt stat membru. Cu toate acestea, dacă profesia pentru care acest profesionist este calificat în statul membru de stabilire nu este reglementată în acest stat membru, el trebuie să fi exersat respectiva profesie timp de cel puțin doi ani în cursul ultimilor zece ani.

CY /AT (pentru psihoterapeuți, psihologi specializați în psihologia sănătății, în psihologie clinică, terapeuți muzicali și profesii contabile: extrasele din listă trebuie printate de pe internet) /**LU**

sau

- Adeverință de la asigurările sociale :

BG – copie din registrul asigurărilor sociale sau un document eliberat de Institutul național de securitate socială/ **LU**

sau

- Dovadă a plății obligațiilor fiscale:

BG /EL /ES /LU

sau

- Certificat constatator

BG (eliberat de tribunalul regional sau de Registrul Comerțului [*Registry Agency*])

sau

- Polița sau certificatul de asigurare de răspundere profesională:

BG/ PL (evaluatori, administratori de proprietăți, agenți imobiliari – pe lângă autorizația profesională)

sau

- Declarația entităților contractante:

BG (pentru persoane care desfășoară o activitate independentă care nu fac parte dintr-o asociație sau o organizație profesională);

LUCRĂTORI SALARIAȚI

(Următoarele documente sunt, în principiu, disponibile în majoritatea sau în toate statele membre)

- Certificat eliberat de autoritatea competentă **sau**

- Certificat eliberat de organisme profesionale cărora statele membre le-au încredințat reglementarea condițiilor de acces la profesie și a condițiilor de exercitare a profesiei **sau**

- Copie a autorizației profesionale **sau**

(Următoarele documente suplimentare sunt disponibile în statele membre menționate)

- Extras din registrul profesioniștilor deținut de autoritatea competentă:

CY /AT (pentru psihoterapeuți, psihologi specializați în psihologia sănătății, în psihologie clinică, terapeuți muzicali și profesii contabile: extrasele din listă trebuie printate de pe internet) /LU

sau

Extras din registrul de salariați al întreprinderii:

FR (pentru sectorul funerar)

sau

- Adeverință de la asigurările sociale:

BG (copie din registrul asigurărilor sociale sau un document eliberat de Institutul național de securitate socială sau o copie după cartea de muncă)/ **LU**

sau

- Dovadă a plății obligațiilor fiscale,

BG / ES/ LU

sau

- Certificat constatator:

BG (eliberat de respectivul tribunal regional sau de Registrul Comerțului [*Registry Agency*])

sau

- Fișe de salariu

FR;

- Polița sau certificatul de asigurare de răspundere profesională:

PL (evaluatori, administratori de proprietăți, agenți imobiliari – pe lângă autorizația profesională);

B) PROFESIA NU ESTE REGLEMENTATĂ ÎN STATUL MEMBRU DE STABILIRE

Poate fi solicitat numai unul din documentele enumerate mai jos care atestă stabilirea legală iar migrantul are dreptul de a alege care este cel mai adecvat.

1) LUCRĂTORI CARE DESFĂȘOARĂ O ACTIVITATE INDEPENDENTĂ

(Următoarele documente sunt, în principiu, disponibile în majoritatea sau în toate statele membre)

- Autorizație profesională **sau**

- Copie după registrul comerțului, registrul economic sau registrul întreprinderilor **sau**

- Certificat eliberat de organisme profesionale **sau**

(Următoarele documente suplimentare sunt disponibile în statele membre menționate)

- Adeverință de la asigurările sociale:

BG (copie din registrul asigurărilor sociale sau un document eliberat de Institutul național de securitate socială)/ **CY /LU /PT**

sau

- Dovadă a plății obligațiilor fiscale:

BG /DE / /EL /ES /LU /UK (informații referitoare la impozit de la Administrația fiscală și vamală britanică [*HM Revenue and Customs*] sau ultimul extras de cont /**PT**

sau

Numărul de înregistrare fiscală

UK

sau

- Numărul de înregistrare pentru TVA

UK

sau

- Certificatul constatator:

BG (eliberat de respectivul tribunal regional sau de Registrul Comerțului [*Registry Agency*])

sau

- Declarația entităților contractante:

BG /DE (membrii profesiilor liberale care sunt lucrători care desfășoară o activitate independentă și nu sunt membri a unei organizații profesionale (de exemplu ghid turistic) pot depune certificate eliberate de părțile contractante numai împreună cu documentul eliberat de autoritatea fiscală locală)/ **UK**

sau

- Copii ale contractelor

UK

sau

- Documentația furnizată de un contabil

UK

sau

- Certificat care atestă stabilirea legală eliberat de autoritatea competentă:

DK (document care atestă absența sancțiunilor) /**LT** (certificat de liber profesionist) /**PL** (pentru profesiile din anexa IV, certificat eliberat de funcționarii voievodatelor [*Marshals of Voivodeships*] sau oficiile de muncă (provinciale) ale voievodatelor [*Voivodeship (Provincial) Labour Offices*]);

sau

- Certificat de înregistrare eliberat de o autoritate competentă:

CZ (pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă ca asociați unici: confirmarea înregistrării de la organizația profesională sau autoritatea competentă) /**DK**.

2) LUCRĂTORI SALARIAȚI

(Următoarele documente sunt, în principiu, disponibile în majoritatea sau în toate statele membre)

- Certificat eliberat de organisme profesionale **sau**

- Autorizație profesională **sau**

- Certificat eliberat de angajator care atestă experiența profesională de cel puțin doi ani în cursul ultimilor zece ani, însoțit de o adeverință de la asigurările sociale sau de o dovadă a plății obligațiilor fiscale **sau**

(Următoarele documente suplimentare sunt disponibile în statele membre menționate)

- Adeverință de la asigurările sociale:

BG (copie din registrul asigurărilor sociale sau un document eliberat de Institutul național de securitate socială sau o copie după cartea de muncă) / **LU/PT**

sau

- Dovadă a plății obligațiilor fiscale:

BG /ES /LU /UK (informații referitoare la impozite de la Administrația fiscală și vamală britanică [*HM Revenue and Customs*] sau copie după P60 (o declarație de venituri pentru anul fiscal precedent) /**PT**

sau

- Fișe de salariu:

BG /FR

sau

- Certificat care atestă stabilirea legală eliberat de autoritatea competentă:

DK (documente care atestă absența sancțiunilor disciplinare) /**PL** (pentru profesiile din anexa IV, certificat eliberat de funcționarii voievodatelor [*Marshals of Voivodeships*] sau oficiile de muncă (provinciale) ale voievodatelor [*Voivodeship (Provincial) Labour Offices*]);

sau

- Certificat de înregistrare eliberat de autoritatea competentă:
ES (pentru angajații din sectorul bugetar și pentru profesiile din domeniul sănătății).

II. Unul dintre documentele enumerate mai jos poate fi solicitat dacă documentele menționate la punctul 1) nu atestă faptul că migrantului nu îi este interzisă exercitarea profesiei la momentul eliberării adevărului privind stabilirea legală. Din acest document trebuie să rezulte în mod clar că persoanei nu îi este interzisă exercitarea profesiei. În cazul în care profesia este reglementată în statul membru de origine, solicitarea unuia dintre aceste documente trebuie să aibă un caracter excepțional, având în vedere că, în principiu, ar trebui să fie întotdeauna posibilă atestarea faptului că persoanei nu îi este interzisă exercitarea profesiei pe baza documentelor oficiale menționate la punctul I.A.

- Extras din registrul penal/certificat de cazier judiciar **sau**

- Certificat dovedind că persoana nu are antecedente penale, eliberat de autoritatea competentă (de exemplu de tribunal sau de poliție) **sau**

- Certificat eliberat de organisme profesionale.